

hvervsmæssig. Loven vil således f.eks. ikke gælde i tilfælde, hvor en erhvervsvirksomhed i et enkeltstående tilfælde accepterer en forfalden fordring på tredjemand som betaling.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 4.1.

Bestemmelsen svarer til § 2 i arbejdsgruppens lovudkast.

Til § 3

Stk. 1 indeholder lovforslagets centrale bestemmelse om, at udøvelse af inkassovirksomhed kræver autorisation. Autorisation skal indhentes, inden inkassovirksomhed påbegyndes.

Autorisationskravet gælder for den, som enten selv udøver eller på hvis vegne, der udøves inkassovirksomhed.

Den, der udøver inkassovirksomhed uden fornøden autorisation, kan straffes, jf. lovforslagets § 29, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.

Bestemmelsen svarer til § 3 i arbejdsgruppens lovudkast.

Til § 4

Bestemmelsen indeholder visse generelle betingelser for, at der kan meddeles autorisation til udøvelse af inkassovirksomhed. Disse betingelser skal være opfyldt, uanset om virksomheden drives som enkeltmandsvirksomhed eller i selskabsform m.v. I §§ 5 og 6 fastsættes visse yderligere krav, som skal være opfyldt, når ansøgeren er henholdsvis en fysisk person (§ 5) eller en juridisk person (§ 6).

Det foreslås i *stk. 1*, at ansøgeren skal gøre det antageligt, at virksomheden vil blive drevet forsvarligt og i overensstemmelse med god inkassoskik, jf. herved lovforslagets § 9.

Er ansøgeren en juridisk person som nævnt i lovforslagets § 6, stk. 1, skal betingelserne som udgangspunkt være opfyldt af direktøren og bestyrelsesmedlemmerne, i nogle tilfælde dog eventuelt af en bestyrer, jf. § 6, stk. 3.

Bestemmelsen tager navnlig sigte på handlinger, der ikke har medført strafferetlig tiltale. Det kan f.eks. være oplyst, at ansøgeren er blevet afskediget fra en stilling på grund af uredelighed, der ikke har medført en straffesag, eller at den pågældende i anden virksomhed groft har tilsidesat hensynet til kunder m.v.

De foreliggende oplysninger om og fra ansøgeren om bl.a. økonomiske forhold skal kunne begrunde en antagelse om, at den pågældende vil kunne være

ansvarlig for udøvelsen af inkassovirksomhed på en sådan måde, at inkassovirksomheden med hensyn til kvalitet og effektivitet kan leve op til normerne for god og kompetent virksomhed inden for branchen.

Har ansøgeren oparbejdet forfalden gæld til det offentlige i forbindelse med erhvervsudøvelse, vil dette efter omstændighederne kunne tale for, at autorisation nægtes, uanset inden for hvilket erhverv, gælden er opstået.

Det må kræves, at det er gjort antageligt, at ansøgeren har de fornødne faglige kvalifikationer, navnlig med hensyn til den pågældendes forudsætninger for at kunne bedømme et kravs retmæssighed. Der vil i den forbindelse bl.a. kunne lægges vægt på den pågældendes praktiske erfaring med inkassovirksomhed, opnået f.eks. gennem ansættelse i et inkassobureau m.v. eller hos en advokat eller pengeinstitut eller gennem arbejde som f.eks. kommunal pantefoged.

Det forudsættes, at i hvert fald oplysninger om overtrædelse af moms- og skattelovgivningen indhentes som led i en fast procedure. Giver ansøgeren ikke samtykke til, at disse oplysninger indhentes, vil det ikke kunne bedømmes, om betingelserne for meddelelse af autorisation er opfyldt, og autorisation må i så fald nægtes. Det gælder dog ikke, hvis spørgsmålet om lovligheden af en omstridt fremgangsmåde er indbragt for domstolene, f.eks. en afgørelse truffet af skattemyndighederne om overtrædelse af moms- eller skattelovgivningen. Behandlingen af en ansøgning bør i så fald efter omstændighederne stilles i bero.

Det vil kunne indgå i vurderingen, om ansøgeren kan forventes at være den reelt ansvarlige for inkassobureauet m.v. En ansøger, som må antages at være »stråmand« for en anden person, der reelt vil være den bestemmende i virksomheden, og som ikke opfylder betingelserne for at opnå autorisation, vil ikke kunne meddeles autorisation.

Det foreslås i *stk. 2*, at meddelelse af autorisation endvidere skal være betinget af, at ansøgeren har stillet betryggende sikkerhed for pengekrav af enhver art, som kunder, skyldnere eller andre måtte få mod bureauet i forbindelse med inkassovirksomheden.

Det foreslås, at nærmere regler om sikkerhedsstillelsens art og omfang skal fastsættes af justitsministeren. Sikkerheden bør i det enkelte tilfælde dække den normale risiko for tab i forhold til et inkassobureau af den pågældende størrelse. Inkassobureauets størrelse bør vurderes i forhold til det samlede beløb, som bureauet normalt vil have til inkasso. Det vil endvidere blive fastsat i de administrative bestemmelser, at en stillet sikkerhed kan kræves forhøjet i løbet